Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26542
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dissolui referendū puto. Adiungit phec reprehensionē si multū duplicē. unā ex uicius ut ⁊ turpē definitionē dicat ⁊ inutilem. Deinde concedat conclusiū ex cōparatione suā ee ponere. nisi forte si quid memorie causa retulit in libellū. id dinumerabit in actis. ⁊ quis utiquē ⁊ inutile defendit. equitas uirtus. ut aut ipsa honestū ergo inequitas turpis est. qua turpitudo contraria. honestati. Sic q turpē ⁊ inutilē ipsis uerbis reprehendit difinitionē. Deinde adiecit postremū illud p concessionē q ad populū centuriatis comitiis tulit. id i actis cesaris n habebitur. Hec acuto ⁊ omia ⁊ satis esse duxi.

Explicit liber boetii de diffinitionib ⁊ s.

Incipiunt periermenie apuleij. Studiū sapientie q phylosophia uocam. plerisq. uidetur tres species seu partes habere. naturale. morale. ⁊ de qua nē dicere ppositū rationale. qua gtinet ars disserendi. Sed cū disseram oratione. cui uarie species. sti. ut impandi. mandandi. succensendi. optandi. fouendi. irascendi. odiendi. inuidendi. fauendi. miserandi. admirandi. contendendi. obiurgandi. penitendi. deplorandi. tū uoluntate afferendi. tū metū incutiendi. in qb oratoris excellentis. lata anguste. angusta late. uulgata decenter. noua usitate. usitata noue. extenuare magna. maxima de minimis posse efficere. aliaq; id gen plurima. ē una uter hā adpositū potissima que p nuntiabili appellat. absolutam sententiā cōprehendens. sola ex omib. uerituti aut falsitati obnoxia. q uocat sergi effatū. Varro ploqū. cicero enuntiatū. greci prasinatū axioma. ego uerbū euerbo. tū p ventione. tū rogatiuum. familiarius tū dicet ppositio. ⁊ ppositionū q p und ut ipsarū gelusionū due species s. alia predicatiua q etiā simplex ē ut si dicam q regnat beat ē. alia subiectiua. t gdicionali q etiā gposita ē. ut si aias q regnat si sapit beat ē. Substituis eni gdicionē. q n sapiens est n

phylosophia
naturali
morali
Rationalis
⁊ ppositio
predicatiua
Substituiua